

Social-, Børne- og Integrationsministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Att: p-boern@sm.dk

Dato: 26/09/2013

Høringssvar vedrørende: Forslag til bekendtgørelse om børnehuse samt vejledningskapitel om børnehuse til "Vejledning om særlig støtte til børn og unge og deres familier"

Børne – og Kulturchefforeningen (BKF) takker for muligheden for at afgive høringssvar.

BKF bifalder, at det kommunale ansvar jf. §1 er entydigt defineret. Denne entydighed bør ikke mudres, og det bør derfor fremgå af §2 stk. 3, som lige nu siger: *Børnehusene skal tilbyde krisestøtte og psykologsamtale til barnet eller den unge samt en eller flere af de nærmeste omsorgspersoner i sager, hvor børnehuspersonalet vurderer, at det er relevant "at dette tilbud forudsættes aftalt med den handlekommune, som har myndighedsansvaret, jf. §1"*.

Af § 1, stk. 3 fremgår: *I børnehusene samles de relevante myndigheder fysisk. Målet er at sikre en koordineret og skånsom tværfaglig indsats af høj kvalitet over for det enkelte barn og den enkelte unge.* Efter BKF's opfattelse bør målet (skånsom tværfaglig indsats af høj kvalitet) være vigtigere end midlet (fysisk samling). I vejledningen bør der åbnes op for, at de koordinerende møder kan foregå ved videokonferencer eller på anden vis, hvis dette ud fra en samlet faglig og økonomisk vurdering er mest hensigtsmæssig. I denne vurdering indgår ikke mindst hensynet til at skåne barnet og familien for belastningen ved lang transporttid til og fra Børnehusene.

BKF peger endvidere på, at brug af ordet "satellitter" kan misforstås derhen, at der oprettes mere end fem Børnehuse. I stedet kan man skrive, at der af hensyn til afstanden for et barn, kan være mere end en fysisk enhed i nogle regioner. Satellitter risikerer nemt at blive udgiftsdrivende uden at øge kvaliteten for børnene.

Det bør overvejes om målgruppen skal udvides til også at omfatte medarbejdere i institutioner, f.eks. hvor det er en kollega, der er skadevolder og hvor der efterfølgende er et

massivt pres fra alle sider og på alle niveauer på institutionens ledelse og medarbejdere, der f.eks. i dagligdagen har søskende og børn/unge med nære relationer til skadelidte. Hvis det ikke er børnehusets opgave at rådgive indenfor dette område bør det klart afgrænses. Der er tale om en helt særlig form for krisehåndtering i disse sager, der i meget høj grad kan påvirke muligheden for at hjælpe de skadelidte optimalt.

I bekendtgørelsen og vejledningen nævnes ”kommunalbestyrelse”, ”kommune” og ”sagsbehandler”. Der bør være et indledende afsnit om ansvar og evt. delegation i kombination med at der konsekvent skrives kommunen gennem hele bekendtgørelsen og vejledningen.

Børnehusene bør efter BKF's opfattelse udvikles til at være meget mere end fem huse – et i hver region. De skal være fyrtårne af faglighed, viden, indsigt og erfaring, som står til rådighed og bringes i anvendelse når medarbejderne i kommunerne fremover står med de vanskelige og ulykkelige sager med børn, der har været udsat for vold og overgreb, som vi desværre også vil se i fremtiden. Det skabes ikke af mursten, men ved fælles udvikling af viden mellem de fem Børnehuse og med forskningen i ind- og udland. Heri ligger fra BKF's side også en anerkendelse af, at den nødvendige viden ikke kan opbygges i hver enkelt kommune.

Dette høringssvar fra BKF er skrevet med synspunkter fra de kommuner, der ikke har fået driftsansvar for et Børnehus.

Med venlig hilsen

Flemming Olsen, formand for Børne- og Kulturchefforeningen
Christian L. Hansen, Bestyrelsesmedlem og formand for netværk Børn & Familie

Eventuelle henvendelser til:

Formand for bestyrelsen Flemming Olsen (tlf: 44 52 55 00/30 51 98 97 / bkfdir@herlev.dk)

Formand for netværk Børn og Familie Christian L. Hansen (tlf: 51 51 24 78 / clha@aabenraa.dk)